

Scandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kunstdaben, Dyden og Troen ere forenede.

1. Aarg. Nr. 1.

Den 1. October 1851.

Priis: 24 Ø Quart.

Om Kirkens Organisation.

udtaget af „Etoile du Deseret“, udgivet i Paris af John Taylor, een af de tolv Apostler.

Man har ofte gjort os det Spørgsmaal siden vi ankom til Frankrig: Hvorledes er Eders Kirke organiseret? For at tilfredsstille dette Spørgsmaal, ville vi meddele følgende Underretning.

I det lille Skrift, som vi allerede have omtalt, have vi omtalt Kirkens Oprindelse, en Engels Sendelse til Joseph Smith, Opdagelsen og Oversættelsen af ældgamle Annaler. Vi have beskrevet Kirkens første Organisation, som er en Gjenindførelse af den oprindelige Christendom, dens Præstedomme, dens Lære, dens Anordninger, dens Gaver, dens Besignelser, dens Kraft og Indsættelsen i forskellige Betjeninger. Men vi ere endnu ikke komne til de enkelte Omstændigheder ved vor Kirkes særdeles Organisation, og hvad vi nu have isinde at gøre.

Medens Joseph Smith levede var han Kirkens Præsident. Han havde antaget to Raadgivere, der blev erkendte af Kirken, hvilken altid har Stemme i alle Ting og Ret til at antage eller afslaae. Efter hans Død blev Brigham Young indsat til Præsident, paa Grund af hans Stilling som Præsident over de tolv Apostler, hvilke have ubetinget Myndighed efter Præsidenten. Han har to Raadsråd, der ere udvalgte iblandt de Tolv (Heber C. Kimball og Willard Richards), der alle blive fremstillede for Folket og antaget af det. Præ-

sidentskabet udover Myndighed over alt hvad der staar under Kirken.

Efter Præsidentskabet kommer de tolv Apostler, hvis Embede bestaaer i at prædike Evangeliet og at vaage over Kirkens Anliggender og hvad der bliver prædiket iblandt alle Folk. De have den samme Myndighed som udøves af Præsidentskabet i Zion, i alle de Verdenstede, hvor de opholde sig, hvor de Hellige forsamle sig, og disse ere under dette Præsidentskabs umiddelbare Styrelse. De ere kaldte ifolge Åabenbaring og anerkjendte af Folket. — De Tolv have en Præsident; for Tiden er det Orson Hyde der har erholdt denne Myndighed ifolge sin Alder og lange Tjeneste.

Der er en Embedssklasse ved Navn de Halvsjerdsindstyre, hvorfra der er tre og tredive "Quorum", hver paa halvsjerdsindstyre. Deres Forretning er at prædike Evangeliet eller at lade det blive prædiket over al Jord. Der er en Præsident over hvert Quorum. Der er desuden en Forening af syv Præsidenter, som have en Præsident i deres Spidse, hvilke efter have Præsidiert over alle Præsidenterne i hvert Quorum iblandt de Halvsjerdsindstyre, og de staae alle under de Tolv.

Derpaa folge de Eldste, som ere meget talrige. Deres Bestilling er at prædike Evangeliet, hvor de opholde sig, og efter Omstændighederne. Men det fordres ikke

af dem, som af de Halvsjerdindsthyve, at begive sig ud til alle Verdensdele, uden at deres timelige Stilling tillader det. De ere bemyndigede til at prædike, at døbe, at lægge deres Hænder paa de Døbte, at de maae faae den Hellig-Alands Gave, og at indrette andre Kirkelige Anordninger.

Der er derpaa Præster, hvis Embede bestaaer i at prædike og døbe, men de ere ikke bemyndigede til Haandpaalæggelse for den Hellig-Alands Gave.

Heres efter folge Lærerne, der ere bestemte til at besøge Medlemmerne af de forskellige Grene i Kirken, overalt hvor de boe; at underrette sig om deres Noigtighed i Opfyldelsen af deres religiøse og huuslige Pligter; at vaage over deres aandelige Vel, der ere dem aubetroede, og see til at der ikke hersker nogen Udyd, Strid, Bagtalesse eller Ondskab iblandt dem.

Derpaa komme Diaconerne, som skulle hjælpe Lærerne og vaage over de timelige Anliggender i de Grene af Kirken, hvor de boe.

Der er desuden et Quorum af Ypperste-Præster, hvis Antal er betydeligt. Deres Pligt bestaaer i Almindelighed i at forestaae Kirkens Grene, at have Sæde i Raadet, hvor de boe, ester hvad dem bliver overdraget. Men en af de Halvsjerdindsthyve, en Eldste eller en Præst kan udføre dette i en Ypperste-Præsts Fraværelse, eller naar disse ikke ere blevne sendte derhen.

Der er desuden flere Evangelister eller Patriarker, udnevnt ved Åabenbaring.

Her er et Overblik over Kirkens Organisation til at prædike Evangeliet over hele Jorden, og til at udføre Guds Hensigter, som de ere aabenbaredes i hans Kirke.

Det paaligger i Sædeleshed de tolv Apostoler og de Halvsjerdindsthyve at prædike over hele Jorden, og den Pligt at begive sig til hvilkenomhelst Nation, de blive udsendte til.

Det paaligger ogsaa de Ypperste-Præster at begive sig til alle Nationer, naar

det fordres af dem. Men deres Embede bestaaer mere i at virke i den allerede oprettede Kirke end i at organisere nye.

Her er da i nogle saa Ord vor Maade at virke paa i vore Kirker udenfor Zion. Dersom en Eldste eller et Medlem af en Green i Kirken synder imod sin Broder eller imod Kirken, skal den Person, imod hvem han har forbrent sig, gaae hen til ham alene, og foreholde ham det. Dersom han hører ham, da er det godt, og dersom han omvender sig, bliver det ham tilgivet. Men dersom han ikke omvender sig, bliver Sagen bragt for Kirken, og dersom han ikke hører Kirken, hvoraf han er et Medlem, bliver han udelukket. Men dersom et Menneske stjeler eller synder paa hvilken som helst Maade imod Landets Love, bliver han overleveret til de Love, der ere givne i Landet.

Det er nok om denne Materie. Vi ville nu tale om Kirkens Organisation og Anordninger i Dalen ved den store salte Sø. Brigham Young er Præsident for den, som vi allerede have sagt. Han har de to Raadgivere hos sig, som vi ogsaa have omtalt.

Der er en Domstol, som kaldes det hoie Raad, hvis Medlemmer, 12 i Tal, forsamle sig fra Tid til anden for at beskjæftige sig med vigtige Anliggender og Vanskeligheder, der kunne reise sig imellem Brodrene. Medlemmerne af dette Raad blive valgte iblandt Ypperste-Præsterne. De organisere deres Domstol paa følgende Maade: Det halve Antal er for den Auklagede og den anden Halvdeel imod, eller som vi kalde det: den ene Halvdeel til Barmhertighed, og den anden til Retfærdighed, for at komme til Sagens sande Beskaffenhed. Man veed først id Raadets Ålabning hvilke Medlemmer, der skal være for eller imod, hvilket afgjøres ved Tilfælde. Raadet bestemmer ved Afstemning Antallet paa dem, der skulle tale for eller imod; det er undertiden een, under-

tiden to, til andre Tider tre og undertiden flere paa hver Side, efter Sageus Vigtighed. Præsidenten, der altid er den ældste af Medlemmerne udgør Afsjørelsen; og de Andre stemme for Afsjørelsen, og sædvanlig bekræfte den eenstemmigen; men dersom der ikke er Overensstemmelse, maae de, der vægter sig, give deres Grunde og Stemmesleerheden afgjor Udfaldet. — Disse Raad eller Domstole forvaltes ikke ved specielle Love eller Konstudtryk, men efter Beviis og Ret. Dersom Parterne ere utilfredse med Afsjørelsen, hvilket steer meget sjeldent, appelleres der til det øverste Præsidentskab, og for sidste Gang til den store halvaarlige Conference, der holdes for det forenede Folk. Men dette har endnu ikke fundet Sted.

Der er en Orden, hvis Medlemmer vi kalde Bisopper. Deres Kald bestaaer væsentlig i at vægne over Kirkens timelige Anliggender, og i at give den Deel af Folket, som de forestaae, Raad. For Exempel: Staden ved den store salte Sø var, da jeg forlod den, inddelte i nitten Dele, som hver blev forestaet af en Bisop. Enhver Bisop forestaaer sin egen Afdeling, og væger over den og over dens timelige Anliggender, giver dem Raad, der trænge dertil og er som en Fader for Folket. Hver Bisop har to Raadgivere, og alle tre udgjøre en Domstol, der afgjor de mindre vigtige Sager, der kunne opstaae i hans Afdeling. Det paaligger desuden Bisoppen at sorge for de offentlige gndelige Forsamlinger i hans Afdeling, og at forestaae Præsterne, Lægerne og Diaconerne, som der ere indsatte.

Der er ogsaa een Præsident-Bisop, hvis Embede bestaaer i at forestaae de Andre og vægne over Udsorelsen af hele Kirkens timelige Anliggender i Zion under Bestyrelsen af det øverste Præsidentskab.

Derpaa har Præsidenten i Staden, der er understøttet af to Raadgivere, Overopsynet over alle Kirkens Anliggender i

Staden og Omegnen, der ikke hvile paa Bisopperne. Han ordner alle Stadens offentlige Sammenkaldelser og Forvaltningen af de Afsairer, der have det almindelige Vel til Hensigt. I vænstelige Tilsælde har han Forsædet i det høie Raad, om hvilket vi ovenfor have talet.

Dette er et Monstret for alle de andre Stæder. De have alle deres Præsident med sine Raadgivere, og Bisopper med deres Raad. Nogle have et Høi-Raad; andre ikke. Disse sidste sende deres vænstelige Sager for det høie Raad i Zion.

Alle de trofaste Medlemmer i Kirken underkaste sig uden Kun de Bestemmelser, og Anordninger, den fastsætter, og alle Embedsmændene vase deres respective Præsidenters Anordninger Opmærksomhed, Agtelse og Højelighed.

Det maa her tilfoies, at alle Embedsmænd i Kirken blive først udnevnte efter Åabenbaring eller af dem, der have Myndighed; hvorpaa Folket, hvem de skulle tjene, antage dem, ved at stemme for dem.

Enhver besiddet nogen Magt med Hensyn til den Stilling, han beklæder, eller der er ham hjemfalden; og man ventar af dem, der staae i Forbindelse med ham, Agtelse for hans Dom og Menning.

Vi maae endnu tilfoie dette: Alle Kirkens Øverste, Præsidenten og de Tolv, blive to Gange om Åaret forestillede for Kirkens forskellige Conference, der ere udbredte i alle Verdensdele, for at blive anerkendte eller forkastede, og ethvert Medlem i Kirken har fuld Ret til at reise sig og give sit Bidnesbyrd, dersom han har Kundskab om noget, der fortjener at forekastes disse Personer.

Denne Regel anvendes paa alle andre Embedsmænd i Zion og overalt andensteds, med den Forstiel at disse udelukkende ere indstrænkede til det Folkets Stemme, som de forestaae. For Exempel: Det Høie-Raad, Bisoppen og Præsidenten i Store Salt-Søe Stad ere underkastede Datoe.

forsamlede Kirkes Stemmer, udelukkende for alle andre Grene af Kirken; medens Præsidenterne for Conferencerne og de forskellige Grene ere underkastede disse Conferencers og Grenes Stemmer, og ikke Folks i Dalem.

Når et Medlem af Kirken forlader England, de forenede Stater eller nogen anden Nation for at begive sig til Zion, forsyner han sig med Bevisis paa at han er et Medlem eller en Embedsmænd i Kirken, uden hvilket han ikke bliver anerkendt. De Halvfjerdslindstyre, de Upperste-Præster eller de andre Embedsmænd, der bevege sig iblandt Nationerne, ere deres eget Quorum eller de tolv Apostler ansvarlige for deres Handlinger.

Vi bevidne at Frygt for Gud og Kjærlighed til ham, ere Grunden til alle vores, baade aandelige og timelige Handlinger. Vi bevidne at dette Værk blev begyndt og at Kirkens Organisation ligeledes blev indrettet ved Joseph Smith ifølge Åabenbaring; og ved Åabenbaring er den vedligeholdt indtil nu.

Et Ord om vor Maade at beherske Menneskene paa. For nogle Aar siden spurgte et Medlem af Lovkynigheden Joseph Smith i Nauvoo i min Nærveresse, hvorledes han var sig ad med at beherske saa mange Mennesker med en saa regelmæssig Orden, og tilføjede at det var umuligt iblandt dem, eller noget andet Sted. Herr Smith sagde at det var let. Hvorledes? spurgte han; thi hos os er det meget vanligst. Herr Smith svarede: Jeg lærer Menneskene rigtige Grundsætninger, og da beherske de sig selv.

Jeg har set mange Eksempler paa denne Methode iblandt forskellige Nationer. Jeg var for nogen Tid siden nærværende ved en Conference i Manchester i England, hvor der befandtes to til tre Hundredre Eldeste, af forskellige Grader og Bestillinger, og mere end tre Tusinde Personer. Og iblandt alle de meget forskellige Affairer, som der

bleve behandlede, var der ikke een eneste afgivende Stemme.

Toruden de Love, vi bestyrer ved, som Medlemmer af Kirken, erkjende vi ogsaa andre Love som Borgere af de forenede Stater. I Nauvoo havde vi en Grundlov for Staden, et Raad, en Municipal-Domstol og vores Politi-Anordninger, vores juridiske Love, o. s. v.; men det var mere for at beskytte os end for at blive anvendt.

Nu have vi et Territorium i de forenede Stater, der er anerkjendt af Congressen og Præsidenten for de forenede Stater. Vi have vor Gouverneur, vor Stats-Secretair, vor Rigsdag og alle andre Regierings-Embedsmænd, som ere en Beskyttelse og et Skjold for os. Det falder os aldrig vanskeligt at adlyde Landets Love. Men da der findes Mennesker iblandt os, der ere fremmede for vor Kirke og dens Love have vi ogsaa Magt til at forhindre en Borger i at gjøre Indgreb i en Andens Rettigheder, som ogsaa at sikre os for hvilken som helst Forurettelse og Paastand; thi vi tvinge ikke dem under vor Kirkens Love, der ikke ere Medlemmer, alt hos os er frivilligt.

Alle Mennesker iblandt os blive bestyret i sine religiøse Rettigheder, af hvilken Nation eller Tro han end er. Vi lærer Menneskene gode Grundsætninger. Dersom de antage dem da er det godt. Dersom de ikke antage dem, da er det deres egen Sag. Vi forfolge Ingensomhelst for deres Religions Skyld.

Ingen af de ovenomtalte Embedsmænd have mindste Fordring paa noget Fond i Kirken.

Den præsiderende Bisrop, om hvem der ovenfor er talet, som bruger sin hele Tid til Oplysningen af sine Embeds-Pligter, erholder det Nodvendige til sin og Families Underholdning, saavel som et vist Unntal mundværtige Betjente.

Det paaligger Medlemmerne af Kirken at betale Tiende, hvilket Fond bliver anvendt til dorfør at opføre Templer og

andre Bygninger, der udsordres til Guds-tjenesten, og ligeledes til Understøttesse for de Fattige, Enkerne og de Forældreløse o. s. v. Men alle Embedsmændene i Kirken hjemme, sørge selv for deres og deres Familiers Fornødenheder. De, der blive udsendte i Kirkens Anliggender, eller for dens Udvidelses Skyld, stole paa Herren og deres Brødre. De tolv Apostler, de

Ypperste-Præster og de Halvfjerdssindstyrke ere forpligtede til, til enhver Tid at begive dem til Verdens Enden, dersom det er nødvendigt, uden Præg og uden Tast som Disciplene fordum. Men sædvanligt, blive de forsynede af deres Brødre, ved frivillige Gaver, paa Veien eller paa deres Bestemmesæsted.

John Taylor.

Femte almindelige Epistel

fra Præsidentskabet for Jesu Christi Kirke af Sidste Dags Hellige i Store Saltsø Dal i Deseret, til de Hellige adsprede overalt paa Jordens Hilsen.

Kjære Brødre! Med bestandig Ihuskommelse om vor Gjenlosers Rige og om Eders Interesse deri, benyttte vi med Glæde dette Dæk til at udtrykke vor Alarvaagenhed og Omhu for Eder, og angaaende de Ting, som henhøre til Eders nærværende Lyksalighed og tilkommende Ophioelse. Intet skeer omkring os, uden det jo leder til Gott eller Ondt; og medens vi ere i Verden, og ere omgivne af Omstændigheder og Begivenheder, der have Indflydelse paa vor Velstård enten med eller imod, tilkommer det os, som den Allerhøjestes Hellige, at underrette og blive underrettede; samt at sanke Kundskab og Viisdom om Alt, hvad der skeer paa Jordens og i Himmel, forsaavidt det angaaer os og det er os tilladt at vide det; og i Helvede ogsaa, at vi kunne være rede til at sye Alt, hvad der leder til Ondt, og antage alt Gott; og dersom Guds Viisdom, formedelst vor Ven, bliver aabenbaret til Eders Gavn, Trost, Opmuntring og Frelse, da vil vore Hjerters største Glæde være opfyldt.

Det Samfund, hvoraf I ere Medlemmer, blev stiftet den 6te April 1830, og bestod da af fer Personer; siden hvilken Tid det er vedblevet at tiltage, og blive forfulgt og fordrevet fra Stad til Stad, fra Amt

til Amt, og fra Stat til Stat, og ud af Staarterne; og dets Hvilested i Drøn og Bjergenes Dale er omtrent syv hundrede (danske) Mil fra det Sted, hvor det blev stiftet i New-York Stat; og i disse Forsolgeler have Propheter og Apostler lidt Martyrdoden for Sandhedens Skyld, og de Eldste have været adsprede rundt omkring i Jordens fire Dele og paa Verne i Havet, og have prædiket paa deres Vandring Tro paa den Herre Jesum Christum, Omvendelse, Daab til Syndsforladelse, Haandspælæggelse for den Helligaands Annammelse, Herrens Nadver, Forsamlingen, de Dodes Opstandelse og den evige Dom, og hundrede Tusinder have troet og adlydt det himmelstede Budskab, og forvente med Taalmodighed paa den Herre Jesu Christi anden Tilkomstelse, som snart vil sætte sine Hodder paa Olivbjerget, og aabenbare sig for Israel, saaledes som de gamle Propheter have forudsagt; thi Israel skal blive forsamlset fra alle Nationer, og atter blive bosat i deres egne Lande; og skue Naglegabet i Hænderne og Huslet i Siderne paa Ham, som de have gjennemstunget, og bekjende Ham som deres Frelser, deres Gjenløser, den Hellige i Israel. Israels Forsamling har allerede begyndt; Judea imodtager sine gamle Ind-

bnyggere, og den hellige Stad bliver igjen opbygget, hvilket er eet nærmestlig Tegn paa, at Messiae Tilkommele er nær.

I Lovet af de et og tyve Aar siden Kirkens Stiftelse er Evangeliet blevet prædiket i Europa, Afsten, Afrika, Amerika, Ost- og West-Indien, og paa mange Der og Grupper af Der i det atlantiske og det stille Hav; mange Tusinder af de Hellige have forsamlert sig fra forskjellige Dele af Jorden til Zion, til Amerika, det Land, som Gud har bestikket til et Sikkerhedssted for sit Folk i disse sidste Dage, og hvilket vil tjene til et Tilflugtssted for Konger og Fyrster og Aldelige og hæderlige Mænd paa Jorden af alle Nationer, baade Rige og Fattige, som ere sluedede at føge Tilflugt deri, naar Guds Vredes Sværber skulle ødelegge Nationerne og udrydde Folket af Jorden for dens Indbyggeres store Vanstre og Bederstyggheders Mangfoldigheds Skyld. Evangeliets magelose Udbredelse i saa kort Tid, og de Helliges hurtige Forsamling, er et andet Tegn paa, at Messiae Tilkommele er nær.

De tiltagende Uroligheder i Nationerne; de mange Krigs og Rygter om Krig, de indbyrdes Uenigheder, som træ med at oplose og kuldkaste de bedste Regjeringer paa Jorden; de tiltagende Plager og Sygdomme i nye og forøgede Stikkeler, der trodse de dueligste Lægers Dygtighed og gjøre de Bisestes Viædom til Intet; de tiltagende Meningsstorskjelligheder iblandt saakaldte Christnes Partier og Medlemmer af eet og det samme Parti daglig vise en større og større Mangel paa den Enighed, der bør herske, for at sikre Vedligeholdelsen af Retfærdigheds-Principer iblandt et Folk, og uden hvilket Guds Rige ikke kan bestaae paa Jorden eller i Himlene. De tiltagende Hvirvelvinde, Orkaner, Uveir og Jordstjælv; de tiltagende Ulukker tilsoes og ved Storm, ved Dampstibe-Explositioner og Ildebrande; Livs og Ejendoms Ødelæggelse ved Mord og Mordbrand, Røveri, Indbrud og Tyveri;

de frugtelige Syn og forunderlige Tegn, Banken og Larm, der ofte stær i Himlen og paa Jorden; den tiltagende Mængde Seere, Troldmænd, Herremestere og Spaadomsaander og Spaamænd og Astrologer, der forlore Folkene ved deres Herrekunster, dysse de Daarlige i Søvn ved deres magnetiske Indflydelse, bedrage Præster og Folk ved deres Trolddomskunster, nedkalde Regn, Sne og Ild fra Himlen, og sprede Niimfosten ligesom i en Binternat i deres viidenstabelige Sale, og Folket understøtter dem ved deres Tro, Indflydelse og Venge, og lade den Fattige, den Syge, Enken og den Faderløse sørge over Mangelen af Livets Nødvenigheder i deres usle Kammer; og den altfor almindelige Fordærvelse og Bederstygghed og Besmittelse og Vanhellighed iblandt alt Kjød paa hele Jorden; alle disse Tegn og mange flere af lignende Natur, der nu existere, ere Spaadommens Opfyldelse, ikke alene de gamle Prophesters, men i Særdeleshed den Sidste-Dags Prophets og Apostels, Seers og Åabenbarers, Joseph Smiths, som aabnede Livsens og Saliggjørelsens Vei for denne Slægt, ved det evige Præstedoms Magt, hvilken blev gjenoprettet paa Jorden formedest ham, og som spaaede og vidnede, at alle disse og mange flere lignende Ting skulde ske i denne Slægt, som Tegn paa Menneskens Sons anden Tilkommele, hvilken er nær forhaanden, og visselig er hans Vidnesbyrd sandt, og hans Testamente gyldigt, thi han har beseglet det med sit Blod. Derfor hører det, alle Jordes Ender! troer paa Jesum, lader Eder dobe i hans Navn til Eders Synders Forladelse, og gjør Alt, hvad Han befaler, og I skulle blive salige for Guds og Lammets Ansigt, og der er ingen anden Vei ad hvilken I kunne vorde salige.

Dagen og Æimen, naar Christus kommer, reed intet Menneste. Den er ikke kommen endnu, ei heller er den langt borte. Der ere Spaadomme, som endnu skulle op-

fyldest forend det skeer. Derfor lad intet Menneske bedrage de Hellige med verdslig Viisdom og falsk Spaadom; thi falste Propheter skulle opstaae og forføre de Onde, og om muligt de Gode; men medens de Onde frygte og skjælve for Straffedommene, ville de Hellige vaage og bede; og forventende den sidste Begivenhed med Taalmodighed, ville de rolige stue, hvad der passerer i den fordærvede Verden, og betragte det, der skeer, som Bekræftelse paa deres Tro paa det hellige Evangelium, hvilket de bekiende, og glæde sig mere og mere, efterhaanden som flere Tegn stadfæster den tu-stinaarige Dags Nærmelße.

De Hellige her hjemme gjøre Tilberedelser til at imodtage de Hellige, som komme fra Udlændet, og vi takke vor himmelske Fader, at vi kunne vidne i Sandhed, at Abrahams Guds besynderlige Besignelser have hvilet over hans Folk i Biergenes Dale, siden vi sidst skrev til Eder. Vinteren var mild, i Sammenligning med andre Wintere, og meget Arbeide er blevet udført som ikke var steet, dersom Beiret havde været strængt. Flere Meels- og Saugmosler ere bleone orretede, i de forskellige Colonier sidste Winter.

Det er noget, der aldrig burde forglemmes af de Hellige, som komme her hid, at de meest anerkendte arbeidsparende Maskinerier af alle Slags, der bruges af næsten hvilket som helst Samfund, kan anvendes med større Fordeel i Deseret end paa noget andet Sted paa Jorden. Lad os antage, at en Broder, som kommer hjem, medbringer eet eller andet Maskineri, hvormed han kan saae, høste, tærste, rense, eller udrette ti Mæns Arbeide af dette eller noget andet Slags nødvengig Forretning, da kunde ni Eldste strax blive løste fra deres Bestilling, og gaae ud at prædike Evangeliet, og Fremskridtene i Deseret, og de nødvendige Tilberedelser for den tilstaaende Befolning vilde ikke side nogen væsentlig Skade; medens der under nærvæ-

rende Omstændigheder, er nok at bestille for Alle dem, der ere her, med at gjøre Tilberedelser til Andres Ankomst; folgelig er det ikke viist at sende mange Eldste som Missionairer i Udlændet for nærværende Tid.

Staten har tilstedt to Tusind Dollars til Hjælp til at begynde et Uldmanufactur i denne Dal, i indeværende Åar; og hvilken som helst Quantitet af raa Bomuld, eller Bomuldsgarn, der kunde bringes hid, vil blive meget nyttigt i Forening med den Uld, som vorer paa Haarene i Dalen. Vort Pottemagerie er næsten færdigt og vi vente at bruge Porcelain af vort eget Arbeide om nogle Uger. Knivsmidarie er begyndt i Staden, i det Smaae, men flere Arbeidere behøves.

Sneen faldt paa Biergene omkring Dalen d. 10de Octbr, og ligger endnu, men i Dalen var der ingen Sne forend d. 1ste Nov. da den var omtrent syv Tommer dyb; og den første strange Frost var den 5te; og efter d. 1ste Dec. faldt omtrent fire Tommer Sne, og til andre Tider er der falder Sne, men sjeldan over fire eller fem Tommer i Dalen, ved eet Sneefog. De to sidste Nætter i Februar vare de koldeste i hele Vinteren.

Det meste af Marts Maaned var meget behageligt og blev benyttet af Jordbrugerne til at saae Hyede. Vaarsæden giver ligesaa sikker en Afsgrøde som Vintersæden, baade i Quantitet og Qualitet.

Den 27de Nov. blev det af de Halvfjerdssindstypes Quorum i Conferenceforsamling vedtaget at oprette en stor Notunde i store Saltsøe Stad, der skulle kaldes "de halvfjerdssindstypes Bideanstabs-Hal" og Joseph Young, deres President blev valgt til Formynder og Overopsynsmand ved Arbeidet. . . . Hensigten er hoist anbefalende for Brodrene, og saadan en Bygning behøves meget paa dette Sted.

Ved en speciel Session paa store Saltsøe Amts Thing, d. 3die Jan. blev nogle uvedkomne Mennester fundne skyldige i Thy-

verie, og domte til haardt Arbeide i forskellige Tidsrum, hvilke, efter at have arbeidet i nogen Tid blevne frigivne af Governenen, og droge deres Bei til Californien, deres egentlige Bestemmessted. Dette var det første Jury-Horhor, der er holdt i Staten Deseret siden dens Oprettelse, og den første Gang det var nødvendigt at sammenkalde en Grand-Jury. Man antager at omtrent tre Hundrede Emigranter, der overvintrede her i Dalen, ere afreiste til Guldsminerne dette Foraar. Mange Emigranter som kom til dette Sted, og hørte Evangeliet, troede og blevne dochte, og bevisste deres Oprigtighed ved deres Gjerninger; medens Nogle bekjendte, at de troede, og blevne dochte, men deres Gjerninger haveaabenharet deres Hyklerie, og deres Synder forbive paa deres egne Hoveder.

Havde det ikke været for saadanne Subiecter da vilde der ingen Jury have været nødvendig i Deseret indtil denne Dag.

Høst i Januar, blev af Deserets General-Assembly tilstedt Store Saltsøe Stad en Incorporations Lov, og den 11te samme Maaned blev Store Saltsøe Stats Raad organiseret: Jedediah M. Grant, Borgemester med fire Aldermænd og ni Raadmænd; og Municipal-Loven begyndte strax at udstrække sin Indflydelse over Staden. Omtrent paa samme Tid blev Stadsrettighed skenket Ogden City i Weber County, Provo City i Utah County; Manti i San Pete County; og Cedar City i Yern County²⁾. Alle Distrikterne i Staten blevne meget forsterkede ved sidste Emigration, og siden den Tid er der blevne stiftet adskillige nye Colonier, og Agerdyrkningen i Staten er blevne meget udvidet.

En Jernbane er bevilget at gaae fra Tempel Blok i denne Stad til Steenbrud-

det og Bjerget mod Østen, til Transport af Bygningsmaterialier; Arbeidet skal begynde strax

Som et Folk vide vi at paaskjonne i hsi Grad den venstabelige Haand, der er blevne undrakt til vor unge Stat af General-Gouvernementet³⁾). Komme hertil, som Deserets Indvaanere ere, uden Midler til Livets Ophold, undtagen deres Hænders Arbeide, i et Ørken-Land, omgivne af Barbarer, hvis Indgreb have gjort mange misommelige og bekostelige Expeditioner nødvendige; vil den Bistand, som vort Moderland har ydet os ved denne territoriale Organisation, blive høit agtet; og herefter ville vi med Tillid haabe, at den varmeste Kjærlighed vil blive næret imellem de forskellige Stater og Territorier, der høre til denne store Nation, hvis constitutionelle Grundlov ikke kan overgaaes.

Det øverste Præsidentstab over de Halvfjerdindstoyes Quorum har ofte holdt Konferenze sidste Winter med Præsidenterne for deres forskellige Quorumer, for at undersøge deres Embedemænds Tilstand, og stille alle Saadanne ved deres Embede, om hvem det var bekjendt, at de havde været deres høje og hellige Kald, og udhylde disse Vacancer med værdige Mænd; og ligeledes udhylde deres Pladser, som man vidste være døde siden Quorummerne blevne organiserede i Nanvoo. Overpræsterne og andre Quorumer i Kirken have holdt deres ugentlige Møder i Raadhuset i Winter, saa at Huset neppe har været holdt siden det var saavidt færdigt at det kunde afbenyttes.

I Januar besogte vi Brodrene i Davis og Weber County og organiserede en Stav af Zion i Ogden City, ved at bestikke et Præsidentstab, Hoiraad og Bisstopper. Loren Farr er Præsident. Der blev ogsaa

²⁾ Sidstnænte County, hvilket er rigt paa Jern og Steenful, er den sydligste Coloni i vor nu Stat, omtrent 55 Mile syd fra Store Saltsøe Stad.

³⁾ Den unge Stat Deseret, der blev grundet og hidindtil vedligeholdt af de Hellige, er af Congressen blevne optaget i Unionen under Navn af Utah Territorium.

Embedsmænd besøkket til forskellige Steder i Davis County, eftersom det gjordes Behov.

Eldste Almasa Lyman og Charles C. Rich forlod dette Sted tidlig i Marts med Andre, til Belob af omtrent et hundrede og halvtredindstørre Vogn (af hvilke Nogle skulde forblive og ned sætte sig i Tern County), for at anlægge en Coloni i den sydlige Deel af Californien, ikke langt fra San Diego, og nær Williams Ranch og Cahone Pass, imellem hvilket og Tern County vi agte at anlægge Colonier saa hurtigt som muligt, hvilket Eldste Lyman vil begynde paa sin Route, om gjorligt, saa at man kan have en fortsat Linie af Stationer og Forfriskningssteder imellem dette Punkt og det stille Hav, hvilken Route vil kunne benyttes i Vintermaanederne.

Den 19de Marts besøgte vi de Hellige i Utah, og organiserede en Stav af Zion i Provo City, ved at besøtte Isaak Highbee til Præsident, med sine Raadgivere, et Høi-Raad og Bislopper.

Skolehuse ere blevne byggede i de fleste Dværterer i Store Saltsø Stad og paa Landet, og der er blevne holdt Skole deri i Vinter, og vi glæde os ved at Tiden er kommen, da vore Born ville kunne unde den stadige Skolegaugs Velsignelser i deres forskjellige Districter. Hovedskolen er i Gaug i Raadhuset under Bestyrelse af Cancellor O. Spencer og Professor W. W. Phelps. Hensigten med denne Skole er at berede dens Disciple til at blive Lærere, og den er for Alle, som maatte ønske at gjøre Fremgang i de høiere Videnskaber.

Med Hensyn til den forventede Forandring i vor Regjering, og for at kunne vaabegynde Arbeidet, udnævnte Deserets General-Assemblee Gouverneur Young til at være deres Agent, til at modtage de 20,000 Dollars, som af Congressen var tilstedet til en Bygning for Statsraadet i Utah Territorium, og lade ovenmeldte Bygning begynde strax paa Union Square i denne Stad, lidet Nordvest for Tempelgrun-

den, og Assembleen oploste sig sidste Lördag. Doctor J. M. Bernhisel er blevne udnævnt af Præsidenten til at samle Utah Bibliothek, til hvilket Congressen har tilstedeset 5000 Dollars, og efter vores næste Efterretninger var han i Ny-York og samlede Skrifter.

Vi ere bestandig meget sysselsatte med det "perpetuelle Emigrations-Fund," og vi ville paaminde alle de Hellige om dets vigtige Bestemmelse, og ønske at de ville forsøge dette Fund ved alle roeværdige Midler, thi naar der først er en Communicationslinie imellem dette Sted og det stille Hav, kunne disse Fund blive anvendte til større Gavn end nader nærværende Omstændigheder. Vi have det Haab, at den Tid er ikke langt borte, da vi ville have den allerhurtigste Befordring imellem dette Sted og Vestkysten.

Det er Viisdom for de engelske Hellige at opføre med Udvandringen ad den sædvanlige Route igjennem Staterne og op ad Missourifoden, og blive hvor de ere, indtil de høre fra os igjen, da det er vor Hensigt at udfinde en ny Wei tvers over Mellemlandet, over Panama, Tehuantepec, eller en anden Mellemvei, og lande dem i St. Diego, og saaledes undgaae en Reise paa henved 700 Mile (dansk) igjennem et meget usundt Land. Præsidentstabet i Liverpool vilaabne al nødvendig Correspondence angaaende de forskjellige Router og Bilkaar, og Bequemmeligheder, fra Liverpool til San Diego, og tidlig underrette derom, saa at de nødvendige Tilberedelser, om muligt, ville blive gjorte til næste Efteraars Udvandring.

Vi agte at opføre en Minn om Tempelgrundet i Aar, som Forberedelse til at lægge Grundvolden til et Tempel i det paafolgende Aar; og dette ville vi visseleg gjøre, dersom alle de Hellige ville vise sig saa redebonne til at betale deres Tierde, og offre og hellige af deres Formue, som vi ville. Og hvis de Hellige ikke betalte

deres Ziende, kunne vi hverken bygge eller gjøre nogen Forberedelse til Bygning, og dersom der intet Tempel bliver bygget, kunne de Hellige ikke blive iførte med Kraft fra det Høje, og dersom de ikke blive iførte Kraft fra det Høje, kunne de aldrig naae til den høje Grad af Salighed, som de saa længselsfulde forvente. Saafremt de Hellige i de forenede Stater og Canada ønske at see Herrens Værk trives, da lad dem staae op som een Mand, og komme til Deseret, hvor de kunne gjøre mere for Zion i eet Aar, end i mange Aar hvor de ere. . . . De Hellige kunne ikke vente en bedre Tid til at udvandre af Staterne end denne.

Indianerne have været besværlige sidste Winter, idet de have bortdrevet Livet, fra de afdedes liggende Colonier, men med mindre Trusel paa Livet end før, og mere hemmelige i deres Plundring.

Vi have ikkun modtaget saa Breve fra de Eldste, som ere ude, siden voit sidste Epistel, naglest der er en maanedlig Brevpost imellem dette Sted og Independencen i Missouri, naar Sneen ikke forhindrer det, hvilket har været Tilsfaldet næsten de tre sidste Maaneder. De tolv Apostle ere ude, undtagen Wilford Woodruff og Ezra T. Benson, som ere i Dalen. Deres President Orson Hyde, er i Kanaville i Iowa Stat, og forventes at besøge Dalen i Sommer. P. P. Pratt er paa Veien til Sel-skabs- og Sandvichs-Verne, og Chili. Hans Mission strækker sig til alle de Lande, der ligge i, eller grændse til det stille Hav. Efter hvad vi sidst have hørt gaaer Arbejdet godt fremad paa Sel-skabs-Verne. Vi have ikke hørt fra Sandwichs-Missionen siden Eldsten Hiram Clark og hans Med-brodre kom dertil. Orson Pratt formodes at være i Staterne paa Veien hertil, hvor han en Tid vil blive sysselsat med Deserets Universitet. John Taylor var i Boulogne i Frankrig, efter vor sidste Efterretning, og prædikede, oversatte, og udgav Skrifter. Lorenzo Snow havde besøgt de italienske

Stater og opholdt sig i Piemont. Erastus Snow er i København, og Arbejdet gaaer fremad i Sverrig, Danmark, Norge, Thysland, og heie den Eng. Vi modtog et Brev fra Broder Snow, dateret København d. 17de August 1850 Han er i Begreb med at oversætte Mormons Bog. — Franklin D. Richards præsiderer over Menighederne i Storbrittanien og Irland, og hans Contor er i Liverpool. Almasa Hyman og Charles C. Rich ere paa Veien til Cahone Pass. Georg A. Smith præsiderer i Iern County. De tolv Apostlers Mission, der nu ere i Udlandet, er til alle Nationer, Stammer, Tunge-maal, og Folk paa den ganske Jordens Krebs; og naar og hvorsomhelst Herren vilaabne Døre for dem, der ville de ud-kaste Sæden, og om det er nødvændigt, efterlade forstandige Mænd til at hoste; og i alle deres Foretagender styres, veiledes og raadfores de ved Abenbaring og den Hellig-Aland, der boer i dem, og Abrahams og Josephs Gud hjælpe dem paa deres Missioner, thi sandelig de ville ikke have Tid til at prædike for alle Nationer foreud alt Kjed vil blive angrebet af Frygt og Beven for de Ting, som den Altmægtige vil lade skee, thi Menneskens Dindstab er stor for ham, og Jordens vil han luttre ved Ild. . . .

I blandt alle de Omvæltninger der finde Sted iblandt Nationerne ville de Eldste altid usravigelig iagttagte at være Regjeringen underdanig, hvorsomhelst de monne være, og haandhæve Samme ved al deres Lærdom til de Hellige, og ikke indlade sig paa politiske Spørgsmaal, hvilke avle Kiv, og huske paa at deres Strids-Vaaben ere ikke kjodelige, men aandelige, og at det Evangelium, som de prædike er ikke af Mennesker, men fra Himlen. Og dersom de forfolge Eder altfor sterk i een Stad, eet Land, eller Rige, da efterlader det Vidnesbyrd, som Jesus har givet, til et Vidnesbyrd for Eders Fader i Himmelten, at I ere frie for deres Blod; og flyer til an-

dre Stæder, Lande, eller Riger, hvor de ville anamme Eder og troe Eders Vidnesbyrd.....

Skulde der gives Lejlighed for nogle af de adspredte Hellige (med Undtagelse af dem, vi for have raadet til at blive hvor de ere), at tage tilsligs lige til San Diego i Californien, da kunne de gjøre det, og derfra kunne de arbeide sig fremad til den Coloni, som Brødrene Lyman og Rich nu

ere i Begreb med at etablere i Nærheden, og derfra til dette Sted.

Maade, Barmhjertighed, Fred og Lyk-
salighed være mangfoldig hos alle de Hel-
lige, i Jesu Navn. Amen.

Store Saltos Stad, Deseret, den 7de April 1851.

Brigham Young,
Heber C. Kimball,
Willard Richards.

De Helliges Tro.

(Af Eldste D. Pratt. Fortsat fra „Mærkværdige Syner“, Side 13).

Vi troe paa Gud den evige Fader, og paa hans Son Jesum Christum, og paa den Hellig-Aland, som vidner om dem, uforan-
derlig igjennem alle Tider og evindeligen.

Vi troe, at alle Mennesker, ved deres første Forældres Overtrædelse, og ikke ved deres egne Synder, bragtes under den For-
bandelse og Straf, som fulgte paa denne Overtrædelse, hvorved de overgaves til en evig Forviisning fra Guds Nasyn, og deres Legeme til en evig Søvn i Stovet, for al-
drig mere at opstaae, og deres Sjæle til evig Elendighed under Satans Magt; og — at de i denne gruelige Tilstand varer gauske forlorne og faldne, og havde ikke selv nogen Magt til at undrede sig deraf.

Vi troe, at ved Jesu Christi Lidelse, Død og Forsoning, skulle alle Mennesker, uden eeu eneste Undtagelse, vorde gauske og fuldkommen gjenløste; baade med Hensyn til Legeme og Aaland, fra den evige For-
viisning og Forbandelse, hvilken de blev underkastede ved Adams Overtrædelse, og at denne almindelige Frelse og Igjenlos-
ning fra Urvesyndens Straf steer uden no-
genomhelst Betingelse paa deres Side; det er: at det fordres ikke af dem, at de skulle roe, eller omvende sig, eller dobes, eller gjøre nogen anden Ding, for at blive gjen-
løste fra den fastsatte Straf; thi enten de

troe eller ikke troe, enten de omvende sig eller forblive ubofærdige, enten de blive dochte eller forblive udobte, enten de holde Budene eller overtræde dem, enten de ere retfærdige eller uretfærdige, vil det ingen forskel gjøre med Hensyn til deres Gjen-
losning, baade med Hensyn til Sjæl og Legeme fra den for Adams Overtrædelse fastsatte Straf. Det retfærdigste Menneske, der nogensinde levede paa Jordens, og den allerværligste Synder i den hele mennes-
lige Slægt, vare begge under den samme Forbandelse, uden nogen Synd eller Brode paa deres egen Side, og de skulle begge vorde gjenløste fra den Forbandelse paa een og samme Maade, uden nogen Gjerning eller noget Vilkaar paa deres egen Side. Paulus siger, Rom. 5, 18: Derfor, ligesom ved Gens Huld Fordomme kom over alle Mennesker, ligeledes skal ogsaa ved Gens Retfærdighed komme over alle Mennesker Retfærdiggjørelse og Liv. Dette er Alarsagen til, at alle Mennesker blive gjenløste fra Graven. Dette er Alarsagen til, at alle Menneskers Sjæle blive gjenforenede med deres Legemer. Dette er Alarsagen til, at alle Mennesker blive gjenløste fra deres første Forviisning og bragte tilbage til Guds Nasyn. Og derfor sagde Frelseren, Joh. 12, 32: Naar jeg

bliver opfojet fra Jorden, vil jeg drage alle Mennesker til mig. Efter denne, den hele Adams Slægts ganske fuldkomne og almindelige Gjenløsning, Tilbagebringelse og Frelse, formedelst Jesu Christi Forsoning, uden Tro, Omvendelse og Daab, eller nogen anden Gierning, skulle alle og enhver af dem have det evige Liv og den evige Salighed, for aldrig mere at blive forviste fra Guds Alsyn, dersom de ikke selv have gjort nogen Synd; thi Urvesyns-dens Straf kan aldeles ingen Magt have over dem mere, da Jesus har tilintetgjort dens Magt, og sonderbrudt den første Dods Braad, og vundet Seir over Graven, og befriet alle dens Fangne, og bragt dem tilbage fra den første Forviisning til hans Faders Alsyn, folgelig skal det evige Liv tilhøre dem, dersom de ikke selv findes at have overtraadt nogen Lov.

Vi troe, at alle Mennesker i deres tidligere Barndom ere ude af Stand til at kiende Gudt og Ondt, og til at adlyde eller overtræde nogen Lov; og at der derfor ingen Lov er given dem, og at hvor der ingen Lov er, der er ingen Overtrædelse; folgelig ere de uskyldige, og dersom de alle skulde doe i deres tidligere Barndom, da vilde de have det evige Liv, da de ikke selv ere Overtrædere, ei heller ansvarlige til Adams Synd.

Vi troe, at alle Mennesker, formedelst Syndafslæft, naar de vore op og komme til Skjælsør, kjende Gudt og Ondt, og ere istand til at adlyde eller ikke adlyde en Lov, og at der er en Lov given, som forbryder at gjøre Ondt, og at den fastsatte Straf er den anden Forviisning fra Guds Ansigt, baade med Hensyn til Legeme og Aland, efter at være gjenløste fra den første Forviisning og bragt tilbage til Gud.

Vi troe, at den til denne anden Lov henhørende Straf kan intet formaae over Mennesker, som i dette Liv ikke have havt Lejlighed til at vorde bekjendte med den; thi endskjoudt det Lys, som er i dem, lærer

dem Gudt og Ondt, saa lærer det Lys dem dog ikke Loven, som forbryder at gjøre Ondt, ei heller den paafølgende Straf. Og endskjoudt de have gjort Ting, som fortjene stor Straf, saa kan Loven dog ikke anvendes paa dem og Straffen fuldbyrdes, fordi de kunne undskyde sig med Uvidenhed derom. Derfor ville de ikke blive domte efter den aabenbarede Lov, hvilken de har været uvidente om, men efter deres Samvittigheds Lov, og den derpaa følgende Straf er mindre. See Lucas 12, 47, 48.

Vi troe, at alle de, der have gjort Ondt, endog de havde Kunstdstab om Loven eller siden efter i dette Liv komme til Kunstdstab derom, ere underkastede Lovens Straf, hvilken ikke bliver fuldburdet i denne Verden, men i den tilkommende. Dérfor ere saadanne Mennesker Hauger i denne Verden, forvarede under Lovens Dom, ventende med gruelig Angest paa Dommens Time, da Straffen skal paalægges, som overgiver dem til den anden Forviisning fra deres Gjenlösers Alsyn, som havde gjenlost dem fra den med den første Lov forbundne Straf. Men, spørger Synderen, er der ingen Udvei til at undsky? Er min Sag haablos? Kan jeg ikke optænke noget Middel, hvorved jeg kan frie mig fra Straffen som hører til denne anden Lov, og undgaae denne anden Forviisning? Svaret er, dersom du kan stjule Dig for den alvendende Guds Øje, som gjeuemestuer alle Ting, saa at han ikke kan finde dig, eller dersom du kan bevege ham til at negte Retfærdigheden sit Krav, eller dersom du kan iføre dig Magt, og stride med den Allmægtige, og hindre ham i at fuldburde Lovens Dom, da kan du undkomme. Dersom du kan bringe Anger eller Daab i Vandet, eller nogen af dine egne Gjerninger til at forson e den mindste af dine Overtrædelser, da kan du befrie dig selv fra den gruelige Straf, som venter dig. Men, o Synder, vær forsikret om, at du ikke selv kan undfinde noget Middel, hvorved du kan und-

slippe, eiheller gjøre noget, der kan føre
søne dine Synder. Derfor er din Sag
haablos med mindre Gud har beredt Mid-
ler til din Befrielse; men fortvivl ikke: thi
endskjoudt du er underkastet Dommen af en
overtraadt Lov, og har ikke Magt til at
forsone dine Synder og gjenløse dig der-
fra, saa er der dog Haab i din Sag; thi
han, som gav Loven har beredt et Middel
til din Befrielse. Den samme Jesus, som
har gjort Forsonung for Arveshyden, og vil
gjenløse den hele Menneskelsægt fra den
paafølgende Straf, har ogsaa forsøuet dine
Synder, og tilbyder dig Frelse og Befrielse,
paa disse Vilkaar, som du har at føie dig
efters.

Vi troe, at det første Vilkaar for
Syndere er: at troe paa Gud, og paa
hans Sons Jesu Christi Edelser og Død
til Forsonung for den hele Verdens Syd,
og paa hans Opstandelse og Himmelstift,
at træde frem for sin Fader, for at gjøre
Forbon for Menneskens Born, og paa den
Hellig-Aland, hvilken gives Alle dem, der
adlyder Evangeliet.

At det andet Vilkaar er: at omvende
sig; det vil sige: alle de der troe efter det første
Vilkaar, skulle komme til Gud i Ydmighed,
og bekjende deres Synder for ham
med sonderkunst Hjerte og en angergiven
Aland, og vende sig bort fra dem, og af-
staae fra alle deres onde Gjerninger, og
erstatte enhver, som de paa nogen Maade
have fornæret, forsaavidt som det staar i
deres Magt.

At det tredie Vilkaar er, at blive dobbt
i Vandet ved Neddyppelse, i Navnet Fa-
derens, Sonnens og den Hellig-Alands til
Syndernes Forladelse; og at denne hellige
Handling skal forrettes af En, der er kaldt
og bemyndiget af Jesus Christus til at dobe,
og at det ellers er ulovligt, gavner Intet, og
erkjendes ikke af ham; og det skal ikkun
skee med Saadaune, som troe og omvende
sig i Overeenstemmelse med de to fore-
gaaende Vilkaar.

Vi troe, at det fjerde Vilkaar er, at
modtage Haandspaalæggelse i Jesu Christi
Navn for at anamme den Helligaands
Gave, og at denne Handling bør ske ved
Apostlerne eller de Eldste, hvem den Herre
Jesus har kaldet og bemyndiget dertil, da
det ellers er til ingen Nutte, thi det er
ulovligt for Gud; samt at den maa ikkun
meddeles Saadaune, som troe, have om-
vendt sig, og blive dobbt til Christi Kirke i
Overeenstemmelse med de tre foregaaende
Vilkaar. Disse ere Evangeliets første
Vilkaar. Alle, som indgaae paa dem, faae
Syndesforladelse og gjores meddeelagtige i
den Hellig-Aland. Ved disse Vilkaar blive
de til Guds Seiner og Dottre. Herved
blive de gjenføde, først af Vand og da af
Alanden, og vorde Rigets Born, Guds Ar-
vinger, den Allerhoiestes Hellige, de Forste-
fodtes Samfund, det udvalgte Folk og Ar-
vinger til den himmeliske Aar hos Gud
evindeligen. Efter at have indgaaet paa
disse Vilkaar, blive deres Navne strevne i
de Retfærdiges Navnes Bog.

Det paaligger dem da at være bestedne,
sagtmødige og ydmige af Hjertet, at vaage
og bede, at handle retskaffent; og forsaavidt
som de have denne Verdens Rigdom, at
føde de Hungrige og klæde de Nogne med
Viisdom og Førsigtighed; at troste de Li-
dende husvale dem, der have et sonderkunst
Hjerte, og at gjøre alt det Gode, der staar
i deres Magt; og forinden alt dette, paas-
ligger det dem ogsaa at møde til sammen,
saa ofte som Omstændighederne tillade det,
og inde Brodet og Vinen med hverandre,
til Grindring om den Herre Jesu Christi
sonderbrudte Legeme og udoste Blod; og
med eet Ord, at vedblive tro indtil Enden
i alle de Pligter, der paalægges dem ved
Christi Ord og Aaland.

Det er de Helliges Pligt og Rettig-
hed, som saaledes ere opbyggede paa det
evige Evangelium, at troe paa, og i de
alle de aandelige Gaver og KræFTER og
Blessignelser, der komme af den Hellige Aaland.

Før Ekrempele, Åabenbaringer, Prophetier, Syner, Engles Besøg, Helbredelser ved Haandpaalæggelse i Jesu Navn, Undergjerninger og kort sagt alle de Gaver, som omtales i Skriften, eller fandtes iblandt de Hellige i Oldtiden.

Vi troe, at inspirerede Apostler og Propheter, saavel som alle de Embedsmænd, der omtales i det Nye Testamente, ere ogsaa nødvendige i Christi Kirke i disse Dage. See 1 Cor. 12.

Vi troe, at der har været et almindeligt og strækkeligt Frafald fra det Nye Testamentes Lære, saa at den hele bekjendte Verden har i flere Aarhundreder ikke haft Christi Kirke organiseret iblandt sig, og intet af Gud authoriseret Præstedom til at udrette hellige Handlinger; at alle Secterne have fordrejet Evangeliet, Nogle paa en Maade og Andre paa en anden. Mæsten alle Secter have f. Ex. aflagt Begravelse i Vandet til Syndsforsladelse. De Faa, der have brugt dette til Syndsforsladelse, have aflagt Haandpaalæggelsen paa døbte Troende, for at aannamme den Hellig-Alands Gave. Atter have de Faa, der have brugt den sidstnævnte Handling, fordrejet den første, og have aflagt de aandelige Gaver, Kræfter og Velsignelser, som de Gamle havde imellem sig, og som komme ved den Hellig-Aland, eller de have sagt om inspirerede Apostler og Propheter, vi behøve Eder ikke paa Legemet i disse Tider. Og atter, de Faa, der have troet paa og stræbt efter den Hellig-Alands undergjorende Gaver og K. aften, have fordrejet de hellige Handlinger eller ganske aflagt dem. Saaledes prædike alle Secterne falske Lærdomme og fordreje Evangeliet, og istedetfor at have Myndighed fra Gud til at udrette Evangeliets Handlinger, ere de under Guds Forbandelse, fordi de have fordrejet det. Paulus siger til de Galater 1, 8: Om og vi eller en Engel af Himmelten skulle prædike Evangeliet anderledes end vi have

prædiket Eder det, da være han en Forbandelse.

Vi troe, at der er nogle saa oprigtige, ærlige og ydmhyge Mennesker, der stræbe at handle efter deres bedste Kundskab; men i mange Henseender ere vildfarende formedelst falske Lævere og Menneskers Bud, og at de ville mødtage Evangeliets Fylde med Glæde, saasuart de høre det.

Evangeliet i Mormons Bog er det samme, som i det Nye Testamente, og er meget tydeligt aabenbaret, saa at Ingen, der læser det, kan misforstaae dets Lærdomme. Det er blevet aabenbaret ved en Engel, for at prædikes som et Vidnesbyrd for alle Nationer, først for Hedningerne, og siden for Joderne, og da kommer Babylous Fal. Saaledes opfyldes det, som Johannes saae i et Syd paa Den Patmos, see Joh. Aab. 14, 6, 7, 8: Og jeg saae, siger Johannes, en anden Engel flyve midt igjennem Himmelten, som havde et evigt Evangelium at forkynde dem, som boe paa Jorden, og alle Slægter og Stamme, og Tungemaal og Folk; som sagde med hoi Rost: Frugter Gud og giver ham Ere, thi hans Doms Time er kommen; og tilbeder den, som har gjort Himmelten og Jorden og Havet og Vandenes Kilder. Og derpaa fulgte en anden Engel, som sagde: Den er falden, den er falden, Babylon, den store Stad, thi hun har givet alle Hedninger at drikke af sit Horeries giftige Vin:

Der er bleven mange Åabenbaringer og Spaadomme givne til denne Kirke siden dens Oprættelse, hvilke ere trækte og udsendte i Verden. Ogsaa disse indeholde Evangeliet, tydeligt og forstaaeligt, og Lærdomme af saare stor Wigtighed for de Hellige. De udvikle ogsaa de store Tildragelser, som skulle skee i denne Slægt; den strækkelige Straf, der skal udsøs over de Ugnedlige, og de Velsignelser og Herligheder, der skulle vorde de Retfærdige tildeel.

Vi troe, at Gud vil vedblive at give Åabenbaringer ved Syner, ved Engle og ved den

Hellig-Ålands Virkning, indtil de Hellige ere bragte til al Sandhed, det er, indtil de komme i Besiddelse af alle de Sandheder, som eristere, og vorde fuldkomne i Kundstab. Saa længe de dersor ere uvidende om Noget, der er forbiganget, nærværende eller tilkommende, saa længe troe vi, at de ville nyde Åabenbarelsesgave. Og naar de have opnaaet deres udodelige og fuldkomne Tilstand, naar de opnaae Ålands Modenhed i Christi Fyldes vorne Alder, naar de ere fuldkommengjorde til Get, og blevne ligesom deres Frelser, da ville de være i Besiddelse af al Kundstab, Viisdom og Forstand; da ville Altting være deres, baade Fyrstendommer og Magter, Throner og Herredomme; og fort sagt da ville de blive fulde af al Guds Fylde. Og hvad mere kunne de da lære? Hvad mere kunne de da vide? Hvad mere kunne de nyde? Da ville de ei længer behøve Åabenbarelse.

Vi troe, at hvor man har den Religion, som læres i det Nye Testamente, der har man ogsaa Syner, Åabenbaringer, Engles Besøg o. s. v. Og hvor disse Vessignelser ophøre at være, der ophører ogsaa den Religion, som læres i det Nye Testamente.

Vi troe, at Gud har oprettet denne Kirke, for at berede sig et Folk til sin anden Tilmeldelse i Himmelens Skyer med Kraft og stor Herlighed; og at de Hellige, som ere hensovede, da skulle opstaae af deres Grave, og regjere med ham paa Jorden et tuftende Aar.

Vi troe, at svære og forsørdelige Stæffer ere beredte til de ugudelige Nationer, og at, efterat dette Budskab har tilstaaet klogt lydt for deres Dren, og de forkaste det, da ville de vorde omstyrtede og udryddede, indtil Jorden ei længer er besværet af dem. Nye og ukjendte Plager vil overgaae Nationerne, tilintetgjøre de allerbedste Lægers Klogstab og Dygtighed, berove hele Stæder og Byer deres Indvaanere, og bortrydde Millioner elendige Bæsner i alle

Verdens Hjørner. Guds Åland vil ikke længer stride med Nationerne, og de overladte til sig selv, ville opstaae imod hinanden, indtil hele Jorden ligesom bliver fuld af Blod og Blodsudgrydelse. Throner og Keiserdommer skulle nedstyrtes, nye Regjeringer oprettes, men for at møde den samme Skæbne. Fred skal vige fra Nationerne, Det skal gaae Protestanterne saasom Papisterne, Folket saasom deres Priester, der have bedraget dem, de skulle alle falde i Graven og omkomme tilsammen fordi de forkastede Herrens Rost fra Himmelten, og hans Ejeneres Rost, som han har sendt for at vidne om deres Ondstab og berede Herrens Bei til hans anden Tilmeldelse. See Es. 24.

Men de Retfærdige skulle undkomme, thi Herren skal samle dem fra alle Folkeslag til et Fredens Land, og hans Arme skal være udrakte over dem, og hans Herlighed skal hvile paa dem til Beskjermelse, og de skulle være det eneste Folk under Himmelten, der ei fører Krig imod hverandre, thi Saaledes har Herren talet.

Vi troe, at i denne Slegts skal Herrens Huns bygges af de Hellige paa Zions Bjerg, og en Guds Herligheds Skye skal hvile over det om Dagen og skinnende Ildslue om Natten, og Herren vil blotte sit Ansigt, og de Rene af Hjertet skulle se ham og leve. O Zion, hvor herlige ere dine Boliger, og hvor salige ere dine Born! Mange Folk skulle komme til dig for at lære Herrens Weie og blive underviste om hans Stir; thi af dig skal udgaae en fuldkommen Lov, som skal opretholde Retfærdighed paa Jorden. See Mica 4.

Vi troe, at de ti Stammer af Israel med de Afspredte af Juda, skulle snart komme tilbage igjen til deres egne Lande, efter de Pagter som Gud har gjort med deres Fædre, og at naar denne store, almændige Gjenindsættelse skeer, da skal Guds Kraft aabenbares ved Tegn, ved Mirakler og kraftige Gjerninger, og langt overgaae

Alt, hvad der skete ved deres Udvandring af Egypten. Jerusalem skal vorde opbygget paan tilligemod et herligt Tempel, og Herren skal besøge dem ogsaa, saavel som sine Hellige i Zion. Paa den Dag skal Herrens Navn være stort indtil Jordens Ende, og alle Folk skulle tjene og lyde ham; thi de Ugadelige skulle da være undrydde af Jorden. See Es. 11. 11—16. Jer. 30 og 31.

Vi troe, at alle Mennester, som ønske at undgaae den Straf, der skal komme over Babylon den store, maa gaae ud baade fra Papister, og Protestanter, hvilket er den al Jordens Skjøge, som har gjort alle Nationer drukne ved sine Vedertryggeligheder, og skulle opbrændes med Ild; dersor vee det Menneske, som vedbliver at staae i Forbindelse med hende, thi hendes Doms Time er nær. See Joh. Aab. 18, 4.

Og nu vidner vi for Alle baade Store

og Sinaa, at den Herre Sebaoth, har sendt os med Budstab om glædelige Tidender, det evige Evangelium, at praabe Omvendelse til Nationerne, og berede ham Veien for hans anden Tilkomme. Dersor vender om, o Mennester, baade Hedmuger og Foder, og lader af fra alle Eders onde Gjerninger, og komme med et sonderknust Hjerte og en augergiven Land, og vorder dochte i Vandet, i Haderens, Sonnens og den Hellig-Lands Navn til Syuds Forladelse, og I skulle aunnamme den Hellig-Lands Gave ved Haandspaalæggelse af Kirkens Apostler eller Eldste; og Tegn skulle følge dem, der troer, og dersom de forblive tro indtil Enden, da skulle de blive frelse. Men vee dem, der ringeagte Budstabet, som Gud nu har sendt, thi Hevnens og Opbrendelsens Dag er nær, og de skulle ikke undgaae. Dersor giv Alt, o Læser, at du ikke skal omkomme.

Forlæggerens Anmærkning.

Vi tilraade vores ærede Læsere at bevare hvert Nummer af Stjernen omhyggeligen, og ved Alarets Slutning ville de blive forsynde med et Titelblad og Indholdsliste, saa at det Hele kan indbindes, og ligeledes i Alarets Bob med Propheten Joseph Smiths Portrait til at indbindes med; hvilket vil være frit for dem, som betaler for hele Alargangen; og et saadant Værk vil være af stort Værd for dem og deres Børn efter dem, naar denne Verdens Rige ere forsvundne, og Guds Rige, som nu er foragtet, bliver almindeligt paa Jorden.

De Eldste, som reiæ om i Danmark, Norge og Sverrig at prædike Evangeliet, anmodes om at uletlige sig med at samle Subskribenter paa Stjernen, som og at bibrage til dens Fylde ved at meddele, os

Artikler om Evangeliet og Beretninger om deres Missioner; men de, saavel som Håndlende i Almindelighed, paamindes om at sælge den allene til Abonnenterne, estersom vi skal udgive et lige Antal af hvert Nummer og beholde nogle saa, for at kunne forsyne nye Subskribenter igjenom Alarets Bob.

Ned det andet Nummer ville vi begynde og i de følgende Numre fortælte denne Kirkens Historie fortsættet, fra dens Oprætelse til nu, og lejlighedsvis Alabenbaringer, der ere givne til denne Kirke formedes Joseph Smith. Vi agte ogsaa i vort næste Nummer at giøre Bemærkning om nogle af de afskyelige Logne, der ere publicerede om ham og de Hellige ved nogle af de fromme Præster og Redactører i dette Land.

Inhold.

Side.	Side.		
Kirkens Organisation	1.	De Helliges Tro	11.
Hjemte almindelige Epistel	5.	Forlæggerens Bemærkninger	16.

„Skandinaviens Stjerne“ ud kommer d. 1ste i hver Maaned og tilbringes Abonnenterne for 24 Kr. Kvartalet. Man tegner sig i København hos Dhr. Boghændlere, og i Provinderne paa alle kongelige Postkontoirer.